

MADÁR JÁNOS

Árva felhő leng

A 110 éves Illyés Gyulához

*Minket a kényszer bekerít,
reményünk ----- éles
---- dudvák közt vadon.
Sobasem élhetünk, halhatunk*

*----- szabadon?!
Zászlónk idegen szelek tépik
újra, félünk és fázunk rongyosan.
A baza megrepedezik*

*----- bennünk,
és mélyre zuhan. A magyar
ember magzatnyi fényére
sikoly és csönd les. Tengődik*

*--- önnön vérében, túri
a fekete tarlót; a bölcső is üres.
Egyke zokog, madzag lóg
csámpás kilincsen. Az ajtó előtt*

*----- bajléktalan
sír, mert itt semmi sincsen.
Csak keserves élet és koldusok
arca van. A terített asztal,*

*a bőség kosara megfoganna
– szívünkben, – agyunkban.
Képzeletünk cipelne minket
a csillagokon át. De szomorúan*

*nézi a Nap az ég kirakatát.
Árva felhő leng, morzsányi
létével bajol. Míg a szegénység
--- a pusztákhoz lebahajol.*